

бови бѣха мужите коимъ Феликсъ долженет-  
вувалъ первото свое образованіе. Когда до-  
стигналъ на седемнадесятогодишний возрастъ  
отишаъ въ Фрибургъ въ Бригава градецъ  
благоугоденъ, гдѣто пропитаніето не было  
скupo, и гдѣто науката была изобилна. Тамо  
послѣдовалъ уроците въ едно образцове (нор-  
мально) училище подъ преизящнѣй директоръ.

“ Той директоръ начиавалъ своето на-  
ставленіе чрезъ мало едно просто и умилно  
словосказаніе верху попирището на нрав-  
ственното и религіозното образованіе, примѣ-  
ръ за подражаніе вредомъ. Въ тия бѣсѣды ди-  
ректорътъ показувалъ че е нужно да стру-  
ваме нещо по вече отъ доброто наставленіе  
и учиненіе на юношеството. Успѣхите въ на-  
уките, и послушаніето въ благочиніето не са  
главната цѣль на воспитаніето. Въ дѣтското  
воспитаніе главната цѣль е образованіето на  
будуЩаго мужа, на нравственното бытие, на  
бесмртнаго ангела.

“ За да ся образова той бесмртнѣй ан-  
гель, — за да му ся вдухни любовь камъ до-  
бродѣтельта, — за да получи навыци честны,  
треба истинио едно сообщително и учителово  
преимущество за да получиши това, ты муд-  
рый наставниче! навыкнувай себе си да раз-  
суждавашъ, да судишъ праведно, то есть да гле-  
дашъ добрѣ, да прегледвашъ точно, да ся  
размышлявашъ медленно. Памѧтта треба да